Lietas Nr. C30605515
Lietas arhīva Nr. C-3105-16/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 11.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā : tiesnese I.Casno
ar sekretāri L.Vērdiņu
piedaloties prasītāja SIA "The Services" pārstāvim zvērinātam advokātam Valsts amatpersona
atbildētāja SIA "Alfa-Patents" pārstāvei /pers. A/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA "The Services" maza apmēra prasībā pret SIA "Alfa-Patents" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītājs SIA "The Services" iesniedzis tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju SIA "Alfa-Patents" par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu un komunālo pakalpojumu parāda un likumisko nokavējuma procentu piedziņu norādot, ka atbildētājam pieder dzīvokļa īpašums Nr.10, /adrese/ k-4, Saulkrastos, Saulkrastu novadā.

Pamatojoties uz 2014.gada 22.decembra daudzdzīvokļu dzīvojamo māju kompleksa "Sun Re.Public" /adrese/, korpusu Nr. 1., 2., 3., 4. un /adrese/, korpusu Nr. 1., 2., 3. dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu dzīvojamo māju /adrese/ un tām funkcionāli nepieciešamo zemes gabalu pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības nodotas prasītājam. Tāpat ar minēto kopības lēmumu noteikta pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksa 0,82 EUR par katru dzīvokļa īpašuma dzīvojamo kvadrātmetru un 3,50 EUR par katru pazemes autostāvvietu, kā arī nolemts veidot mājas rezerves uzkrājumu fondu 0,20 EUR par katru dzīvokļa īpašuma kopējās platības kvadrātmetru un atbalstīts prasītāja piedāvātais dzīvojamās mājas un zemes gabala daļas pārvaldīšanas līgums.

Prasītājs norāda, ka atbildētājam ir zināmi dzīvokļu īpašnieku pieņemtie kopības lēmumi, taču līdz pat prasības sastādīšanas dienai atbildētājs nav noslēdzis sev piederošā dzīvokļa pārvaldīšanas līgumu. Fakts, ka atbildētājam ir zināmi šie lēmumu, pierādās, cita starpā, ar atbildētāja darbībām, tostarp katru mēnesi līdz 3.datumam iesniedzot pārvaldniekam karstā un aukstā ūdens skaitītāja rādījumus, nosūtot tos uz apsaimniekotāja rēķinos iekļauto e-pastu.

Prasītājs konsekventi izpilda tam ar dzīvokļu īpašnieku kopības noteiktos pienākumus sniegt dzīvojamās mājas, tajā skaitā, /adrese/ apsaimniekošanas un pārvaldīšanas pakalpojumus un atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumam ik mēnesi izraksta rēķinus un ievieto tos tikai atbildētājam pieejamā pastkastītē.

Prasītājs norāda, ka neskatoties uz vairākiem mutiskiem lūgumiem atbildētājs nav veicis maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem, kā rezultātā atbildētājam izveidojies parāds par laika periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 1.septembrim 2025,50 EUR, ko veido pamatparāds 1971,60 EUR un likumiskie nokavējuma procenti 53,90 EUR.

Pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2., 3.punktu, 13.panta pirmo un otro daļu un Civillikuma 1.pantu, 1765.panta pirmo daļu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja parādu par pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 1971,60 EUR, likumiskos nokavējuma procentus par laikā neveiktiem maksājumiem 53,90 EUR un tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda summas.

Atbildētājs SIA „Alfa-Patents" iesniedzis paskaidrojumus norādot, ka prasību neatzīst.

Paskaidro, ka 2015.gada 24.decembrī atbildētājs elektroniski saņēmis balsošanas protokolu Nr.2-BP/2014, savukārt 2015.gada 27.decembrī prasītāja un iepriekšējā pārvaldnieka SIA "/adrese/" informāciju, tostarp, par jaunu apsaimniekošanas līgumu un lūgumu līdz 2016.gada 20.janvārim sūtīt līguma komentārus. Atbilstoši minētajam lūgumam atbildētājs 2015.gada 20.janvārī nosūtījis atbilstošus komentārus.

Par nepamatotu uzskata prasībā norādīto, ka atbildētājs nav noslēdzis sev piederošā dzīvokļa pārvaldīšanas līgumu, jo ne pārvaldīšanas līgums, ne tā projekts atbildētajam nekad nav ticis izsniegts. Atbildētājam tikai vienu reizi ticis elektroniski nosūtīts apsaimniekošanas līguma projekts, bet atbildētājs nekad nav saņēmis parakstīšanai no prasītāja puses aizpildītu un parakstītu apsaimniekošanas līgumu.

Uzskata par nepierādītu prasītāja apgalvojumu, ka tas ik mēnesi izraksta rēķinus un rēķina izrakstīšanas dienā iesniedz atbildētājam personīgi, ievietojot slēdzamā un tikai atbildētajam pieejamā pastkastītē. Atsaucoties uz Komerclikuma 12.panta ceturto daļu norāda, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu pasta kvīti vai citu apliecinošu dokumentu, ka rēķinus būtu sūtījis atbildētājam uz juridisko adresi.

Paskaidrojumos norādīts, ka juridiskajai personai, kas ir pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, ir izvirzītas augstas prasības dažādu izdevumu veikšanai. Citējot likuma "Par grāmatvedību", likuma "Par nodokļiem un nodevām" un Pievienotās vērtības nodokļa likuma noteikumus norāda, ka konkrētajā gadījumā atbildētāja rīcībā nebija ne prasītāja parakstīts apsaimniekošanas līgums, ne pārvaldīšanas līgums, ne arī rēķinu, līdz ar to nebija neviena ārēja dokumenta, kas būtu par pamatu darījuma iegrāmatošanai un attiecīgi samaksas veikšanai. Proti, normatīvie akti skaidri noteic, ka juridiskā persona nav tiesīga veikt izmaksas uz tādu dokumentu pamata, kas nav atzīstami par attaisnojoša dokumentiem. Līgums ir vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību,

un attiecīgais līgums ir dokuments, kas apliecina darījuma būtību, bet konkrētajā gadījumā prasītājs nav pielicis pūles, lai līgums ar atbildētāju tiktu noslēgts.

Bez tam, citējot Civillikuma 1776.pantu, uzskata, ja prasītājs būtu noslēdzis ar atbildētāju apsaimniekošanas līgumu, izrakstījis un iesniedzis atbildētājam nodokļu rēķinus, prasītājam būtu iespēja izvairīties no zaudējumiem. Pats prasītājs nav parakstījis līgumu, nav izsniedzis nodokļu rēķinu un minētie apstākļi liedza atbildētājam savlaicīgi izpildīt saistības.

Atsaucas uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu, kas noteic, ka dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

Norāda, ka 2014.gada 22.decembra balsošanas protokolā tiek apspoguļots lēmums par pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu, savukārt prasītājs piedāvājis noslēgt tikai apsaimniekošanas līgumu, nevis pārvaldīšanas līgumu, kuriem Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma izpratnē ir atšķirīga nozīme. Ņemot vērā, ka prasītājs nav noslēdzis tādu pārvaldīšanas līgumu, kas būtu saistošs arī atbildētājam, prasītājam nebija pamata celt prasību tiesā, jo prasījums neizriet no tiesiski noslēgta līguma. Prasītājam bija iespēja saņemt samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem, ja prasītājs būtu noslēdzis līgumu ar atbildētāju. Prasītājs nav pierādījis, ka atbildētājs ir atteicies parakstīt prasītāja piedāvāto līgumu.

Papildus norāda, ka atbildētājs, pamatojoties uz 2015.gada 15.oktobra rēķinu Nr.9/23k4-10, 2015.gada 20.oktobrī ir veicis 2094,63 *euro* samaksu, tostarp veicot samaksu par visu 2015.gadu. Līdz ar to tiesvedība šajā daļā ir izbeidzama.

Attiecībā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, atsaucoties uz Civillikuma 1652.pantu un to, ka apsaimniekošanas līgums nav parakstīts un puses nav vienojušas par samaksas termiņiem, par nepamatotu uzskata prasītāja norādi, ka atbildētājam bija pienākums norēķināties ar prasītāju līdz katra mēneša pēdējai darba dienai. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1653.pantam prasītājs nav nosūtījis atbildētājam atgādinājuma rēķinu vai atgādinājuma vēstuli par parāda samaksu, attiecīgi prasītājs nevar apgalvot, ka ir iestājies nokavējums.

Atsaucoties uz Civillikuma 1656., 1657., 1660.pantu lūdz atsvabināt atbildētāju no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām, jo bez noslēgtā līguma un saņemtajiem rēķiniem atbildētājam nebija tiesiska pamata veikt samaksu.

Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka prasība celta 2015.gada 12.oktobrī, bet 2015.gada 15.oktobrī prasītājs izsniedza atbildētājam rēķinu Nr.9/23k4-l0, norādot tajā tikai galveno parādu. Minētais rēķins apmaksāts 2015.gada 20.oktobrī, līdz ar to atbildētāja ieskatā prasītājam nav subjektīvo tiesību aprēķināt un prasīt procentus.

Ņemot vērā to, ka prasītājs ir izmantojis savas tiesības ļaunprātīgi, iesniedzis prasību par tādu saistību, kas nav nodibināta nedz ar likumu, nedz ar līgumu, nav sūtījis atbildētājam līgumu parakstīšanai un rēķinus, tad tiesai ir pamats atstāt prasību bez izskatīšanas un tiesāšanas izdevumi piedzenami no prasītāja par labu atbildētājam.

Pamatojoties uz atbildētāja lūgumu un Civilprocesa likuma 250.^{26}pantu lietas izskatīšana nozīmēta tiesas sēdē, jo atbildētājs pieteicis lūgumu par liecinieka nopratināšanu.

Tiesas sēdē prasītāja SIA „The Services" pārstāvis zvērināts advokāts Valsts amatpersona iesniedza prasības pieteikuma precizējumus un prasību uzturēja precizējumos iesniegtajā redakcijā, t.i. lūdza piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 53,90 EUR un visus tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus. Prasību daļā par pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojuma parāda 1971,60 EUR piedziņu neuzturēja, lūdza tiesvedību šajā daļā izbeigt, paskaidroja, ka pēc prasības iesniegšanas atbildētājs samaksājis radušos parādu. Papildus paskaidroja, ka prasītājs rēķinus izraksta pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, atbildētājs visus rēķinus ir saņēmis, nekādas pretenzijas vai iebildumus par rēķiniem nav izteicis. Attiecībā par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, norādīja, ka minētais prasījums izriet no likuma, līdz ar to neietilpst pierādīšanas pienākumā. Papildus norādīja, ka likums neuzliek par pienākumu brīdināt atbildētāju par prasības celšanu, bez tam katra mēneša rēķinā ietvertā parāda summa uzskatāma par atgādinājumu savu saistību izpildei.

Atbildētāja SIA "Alfa-Patents" pārstāve /pers. A/ tiesas sēdē prasību neatzina, sniedza paskaidrojumus, kas analogi rakstveida paskaidrojumos norādītajiem. Uzskatīja, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 1.punktam prasība atstājama bez izskatīšanas, jo prasītājs nav izsniedzis atbildētājam brīdinājumu, ka griezīsies tiesā. Papildus paskaidroja, ka visus rēķinus par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem atbildētājs saņēmis elektroniski. Ņemot vērā, ka saņemtie rēķini nav bijuši parakstīti, nebija pamatojuma tos iegrāmatot un veikt samaksu. Pretenzijas par saņemtajiem rēķiniem prasītājam nav izteiktas, kā arī atbildētājs nav lūdzis prasītājam izsniegt atbilstoši noformētus rēķinus. 2015.gada 15.oktobra rēķinu samaksājusi grāmatvede, jo tuvojās gada beigas, bija uzkrājies parāds, rēķins ticis iegrāmatots kā priekšapmaksa. Prasība par likumisko procentu piedziņu atbildētāja pārstāves ieskatā nav pamatota, jo rēķinos likumiskie procenti netika uzrādīti. Savukārt daļā par tiesāšanās izdevumiem nav pamatota, jo prasītājs, iesniedzot prasību rīkojies pretēji labiem tikumiem.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība tiesas sēdē uzturētajā apmērā ir pamatota un apmierināma, savukārt tiesvedība prasības daļā par pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojuma parāda 1971,60 EUR piedziņu izbeidzama.

Prasītājs SIA „The Services" cēlis tiesā prasību pret atbildētāju SIA "Alfa-Patents" par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un saņemto komunālo pakalpojumu parāda 1971,60 EUR, likumisko nokavējuma procentu 53,90 EUR un tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Lietā nav strīda, ka uz lietas izskatīšanas dienu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un saņemto komunālo pakalpojumu parāds 1971,60 EUR ir samaksāts, ko apliecina lietā esošais 2015.gada 20.oktobra Swedbank AS maksājuma uzdevums un prasītāja bankas konta pārskats (lietas 80., 93.lapa).

Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka prasītājs ir tiesīgs atteikties no prasības.

Prasītāja pārstāvim izsniegtajā pilnvarā ir norādīts īpašs pilnvarojums lūgt izbeigt tiesvedību.

Attiecīgi Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkts nosaka, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Novērtējusi apstākļus lietā, tiesa atzīst, ka prasītāja lūgums ir pamatots un tiesvedība lietā daļā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un saņemto komunālo pakalpojumu parāda 1971,60 EUR piedziņu ir izbeidzama, jo prasītājs atteicies no prasības šajā daļā.

Ņemot vērā, ka pamatparāds 1971,60 EUR apmērā ir samaksāts, tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem noteikt prasītājam tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus.

Prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1765.panta otro daļu, lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 2015.gada 28.februāra līdz 2015.gada 7.oktobrim 53,90 EUR.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Savukārt Civillikuma 1765.panta otrā daļa noteic, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā, bet līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, — seši procenti no simta gadā.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību daļā par likumisko procentu piedziņu neatzina, norādot, ka prasītājs rēķinus nav nosūtījis uz atbildētāja juridisko adresi, savukārt elektroniski saņemtie rēķini nav bijuši parakstīti, līdz ar ko nav apmaksāti, kā arī nevienā rēķinā nav norādīti un prasītājs nav pieprasījis likumiskos procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā nodibināts, ka dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums starp pusēm nav noslēgts.

Līdz ar to atbildētāja, kā dzīvokļa īpašuma īpašnieka, tiesības un pienākumus regulē Dzīvokļa īpašuma likums, tajā skaitā, pienākumu norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), kā arī segt izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai.

Dzīvokļa īpašuma likums nenosaka kārtību kādā nosūtāms rēķins par pārvaldīšanas izdevumiem un saņemtajiem pakalpojumiem. Līdz ar to dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un saņemto pakalpojumu maksājumu rēķini dzīvokļu īpašniekiem tiek izsniegti saskaņā ar prasītāja noteikto kārtību.

Lietā nodibināts, ka katru mēnesi rēķini atbildētājam tika nosūtīti uz atbildētāja elektroniskā pasta adresi un atbildētājs šos rēķinus ir saņēmis. Minēto tiesas sēdē apliecināja atbildētāja pārstāve. Iesniegums ar norādi par rēķinu piegādes vēlamo adresi, t.i. atbildētāja juridisko adresi, atbildētājs prasītājam nav iesniedzis.

Tāpat lietā nodibināts, ka atbildētājs, laika periodā no 2015.gada janvāra līdz 2015.gada oktobrim nebija veicis nevienu maksājumu par viņa īpašumā esošā dzīvokļa pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka saņemtie rēķini nav bijuši noformēti atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" noteikumiem, proti, tie nav bijuši parakstīti, līdz ar ko nebija pamata tos iegrāmatot un veikt apmaksu. Pie prasītāja ar lūgumu noformēt izrakstītos rēķinus atbilstoši likumam atbildētājs nav griezies, rakstiskas pretenzijas nav izteicis.

Atbildētāja aizbildināšanās ar to, ka nav veicis maksājumus, jo saņemtie rēķini nav bijuši pareizi noformēti nevar būt par pamatu atbildētāja atbrīvošanai no viņam iestājušamies nelabvēlīgam sekām, jo pats atbildētājs kopš 2015.gada janvāra nav veicis attiecīgas darbības, lai saņemtu atbilstoši noformētus rēķinus.

Bez tam, lietas izskatīšanas gaitā noskaidrots, ka neskatoties uz to, ka arī 2015.gada 15.oktobra rēķins ticis atbildētajam nosūtīts elektroniski un bez paraksta, atbildētājs to ir samaksājis pilnā apmērā, tajā skaitā, samaksājot parādu 1971,60 EUR apmērā.

Tāpat atbildētāja aizbildināšanās ar to, ka starp pusēm nav noslēgts dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma veikt samaksu par viņa īpašumā esošā dzīvokļa parvaldīšanu un saņemtajiem pakalpojumiem, jo šāds pienākums atbildētājam izriet no Dzīvokļa īpašuma likuma.

Nepildot savus likumā noteiktos pienākumus un neveicot ilgstoši maksājumus par savā īpašumā esošo dzīvokli, atbildētājam bija jārēķinās ar iespējamām negatīvam sekām, līdz ar ko nepastāv likumīga pamata atbildētāja atbrīvošanai no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām.

Apstāklis, ka likumiskie nokavējuma procenti nav tikuši norādīti rēķinos nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai, jo pienākums maksāt likumiskos nokavējuma procentus atbildētājam izriet no likuma un prasītājs, ceļot prasību par galvenā parāda piedziņu, ir pieteicis arī prasījumu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu. Tāpat apstāklis, ka galvenais parāds uz lietas izskatīšanas dienu ir samaksāts nenozīmē, ka parādnieks atbrīvojas no pienākuma maksāt uzkrājušos procentu parādu par laiku līdz saistību izbeigšanās brīdim.

Ņemot vērā, ka atbildētājs pieļāvis maksājumu kavējumu tiesa atzīst, ka prasītājam atbilstoši iepriekšminētajām tiesību normām ir tiesības no atbildētāja saņemt likumiskos nokavējuma procentus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami likumiskie nokavējuma procenti par laika periodu no 2015.gada 28.februāra līdz 2015.gada 7.oktobrim 53,90 EUR apmērā.

Par nepamatotu tiesa atzīst atbildētāja argumentu, ka prasība, atbilstoši Civilprocesa likuma 219.panta pirmās daļas 1.punktam, atstājama bez izskatīšanas, jo prasītājs nav brīdinājis atbildētāju par griešanos tiesā. Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā atbildētāja pienākums maksāt prasītājam maksu par pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem izriet no Dzīvokļa īpašuma likuma, t.i. pienākums katru mēnesi apmaksāt saņemtos rēķinus, tiesa atzīst šādu kategoriju lietās likums neparedz lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtību, tajā skaitā, parādnieka brīdināšanu.

Citus atbildētāja paskaidrojumos ietvertos argumentus un apsvērumus tiesa nevērtē, jo tiem nav izšķirošas nozīmes un tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta otro daļu, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (CPL 33.panta otrā daļa).

No lietas materiāliem redzams, ka prasītājam lietas izskatīšanas gaitā radušies tiesas izdevumi 308,53 EUR apmērā, kas sastāv no samaksātās valsts nodevas 303,83 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem 4,70 EUR.

Lietā nodibināts, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un saņemto komunālo pakalpojumu parādu 1971,60 EUR atbildētājs samaksājis pēc prasības iesniegšanas, t.i. 2015.gada 20.oktobrī.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva pilnā apmērā, t.i. 303,83

EUR un Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktā minētie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi lietā sastāda 11,78 EUR, no kuriem 4,70 EUR piedzenami par labu prasītājam, bet atlikušajā apmērā 7,08 EUR piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Civilprocesa likuma 33.panta trešā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir: 1) izdevumi par advokāta palīdzību; 2) izdevumi sakarā ar ierašanos uz tiesas sēdēm; 3) ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis. Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunktam atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Savukārt Civilprocesa likuma 44.panta ceturtā daļa nosaka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

No lietā esošā 2015.gada 7.oktobra rēķina Nr.29/15 un Swedbank AS maksājuma uzdevuma Nr.376 redzams, ka prasītājs 2015.gada 8.oktobrī samaksājis zvērinātam advokātam Valsts amatpersona 302,50 EUR par juridisko pakalpojumu sniegšanu saistībā ar parāda un likumisko procentu piedziņu no SIA „Alfa-Patents", tajā skaitā, par prasības pieteikuma sagatavošanu un iesniegšanu tiesai (lietas 35.-36.lapa).

No lietas materiāliem redzams, ka konkrētajā gadījumā prasības summa uz prasības celšanas dienu sastādīja 2025,50 EUR, līdz ar to konkrētajā gadījumā maksimālie atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai sastāda 303,83 EUR (30% no 2025,50=607,65; 50% no 607,65=303,83). Tādejādi tiesa atzīst, ka pieprasītie atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai konkrētajā gadījumā nepārsniedz likumā noteikto maksimālo atlīdzības apmēru.

Ievērojot minēto, atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta nosacījumiem no atbildētāja par labu prasītājam izdevumi advokāta palīdzības saņemšanai piedzenami to faktiskajā apmērā, jo tie nepārsniedz ne 30 procentus no prasības summas, ne 50 procentus no maksimālā atlīdzības apmēra.

Par nepamatotu atzīstams atbildētāja arguments, ka prasītājs ir rīkojies pretēji labiem tikumiem, jo likumā noteikto tiesību izmantošana, tajā skaitā, prasības par parāda piedziņu iesniegšana, nevar tikt vērtēta kā rīcība, kas būtu pretēja labiem tikumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 93., 97., 193., 195., 204.[1]pantu, 41.panta pirmo un otro daļu, 44.panta otro daļu un 223.panta 4.punktu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "Alfa-Patents", reģ.Nr.40003109873, par labu SIA "The Services", reģ.Nr.40003833000, likumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 28.februāra līdz 2015.gada 30.septembrim 53,90 EUR un tiesāšanās izdevumus 611,03 EUR, t.i. kopā 664,93 EUR (seši simti sešdesmit četri *euro* 93 centus).

Parāda samaksa veicama šādā kontā : "Swedbank" AS, konta Nr./konta numurs/.

Tiesvedību lietā par pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un saņemto komunālo pakalpojumu maksājumu parāda 1971,60 EUR piedziņu – izbeigt.

Piedzīt no SIA "Alfa-Patents", reģ.Nr.40003109873, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,08 EUR (septiņus *euro* 08 centus).

Noteikt, ka spriedums izpildāms labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Pierādījumi par sprieduma labprātīgu izpildi daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu iesniedzami Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2016.gada 25.aprīlis.

Tiesnese **I.Casno**